

„LUPTA PENTRU LUMINA“

„LUMINA PRIN LUPTA“

LITERATORUL

1885 IANUARIE

CONTROL DE STIL.

LIBERTATE DE IDEI

Abonamentul: Pe șase luni 10 lei; pe un an 20 lei. — Administrația și Redacția Strada Colței, No. 50.

PREȘEDINTE DE ONOARE
al
SOCIETĂȚII LITERATORUL
D-nul V. A. URECHIA

DIRECTOR AL REVISTEI
și
VICE-PREȘEDINTE AL SOCIETĂȚII
D-nul AL. A. MACEDONSKI

SCRISORILE
nefrancate se refuză

PRIM REDACTOR AL REVISTEI
ADMINISTRATOR AL SOCIETĂȚII ȘI CASIER GENERAL
D-nul TH. M. STOENESCU

PENTRU ABONAMENTE
bani se trimit înainte.

CURTEA CU JURĂȚI

AMICULUI MEU NICOLAE ȚINC

Ați fost oare vre-o dată la curtea cu jurați?...
Acolo sunt victime și sunt și vinovați!
Acolo poate-orî-cine să meargă ca să 'nvețe,
Că viața e un taler ce are două fețe,
Pe-o față este Raiul și pe-alta Iadul.—Raiu
E dulcea bogăție cu vecinul ei Maiu.
Cu paturî, cu poloage, cu jețuri de mătase,
Cu searbăde ființe în șiruri lungi de case,
C'o lume de dorințe ce 'ndată se 'mplinesc,
Cu „pun-te ia-te masa“ în chip împărătesc.
Cu slugi, care stau gata să'ți fie la poruncă,
Cu tot ce e plăcere și tot ce nu e muncă!
Cu toate câte 'n fine sunt Raiu și nu sunt Iad!
Trecend prin amendouă cunosc pe unul ș'altul:
Splendoarea și noroiul, parchetul și asfaltul,
Și făr'a 'mî frânge gâtul la Iad știu să cad,
Știu să 'nvăț ce este cumplita sărăcie
Cu boli sau trebuințe ce corpul ne sfășie,
Cu soba înghețată pe viforul de foc,
Cu ghiete scâlciate prin bălți și prin noroaie,

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMANE.

DE FRUITA DE FUNDATA
La 11.01.1885
Rep. Bor.

C'o inimă pe care Restriștea o 'ncovoiaie,
 C'o muncă fără roade ș'un traiū fără uoroc !
 Știuiū sē 'nvēț ce este a bauului valoare...
 Aflaiū că e stăpânul pe viață și onoare...
 Aflaiū că fără dēnsul ești mort deși ești viu !
 Anī lungī, vėzuiū tot negru frumosul cer albastru,
 Și fără s'am speranța de-a ști ce-am sē deviu,
 De-a rēndul, aruncat'am în ȝra de dozastru
 Pe marea disperării în care m'afundam
 Cu scaune șchiopate, oglinzi saū canapele,
 Și manca cea mai stearță și cāntecile mele !
 De-a rēndul cāte-o treaptă mai jos mē scoboram...
 Ovreiul stānd la ușă, cu māna 'n veci pe clanțā,
 E gata 'n tot d'auna sē'ți cumpere o zireanță...
 Firește că ovreiul la suflet este mic,
 Dar cāntecile, lumei, le dai pentru nimic,
 Și toate împreună formeaz'o bogăție
 De fiere distilată pe-o fragedă junie,
 Și toate împreună făcāndu-mē bogat,
 Imi simt a mea putere și 'mī fac a mea mēndrie...
 La denē-zeci și unu de ani în pușcārie,
 Alături cu tālharī, sē'ī plāng am învēțat !
 Cunosc a vėții cart', ș'acel care-o cunoaște
 Citind'o 'n timp de zile sub lacāte și broaște,
 Cunoaște și ce este o curte de jurați...
 Mi-aduc și azi aminte de ziua achitării,
 De zgomotul din sală, de domniī advocați,
 De-aproziī de la ușă, de vorbele-acuzării
 Țipānd sē mē trimeată pe șease luūī la gros,
 De mine 'n haine negre gātīt ca de paradă,
 De lumea ce-alergase voind ca sē mē vadă,
 De stradele 'nbulzite de-un public furtunos,
 De 'ntreaga-mī tinerețe în sala judecāții,
 De muzele-mī satirici pe banca de-acuzați,
 Aduse între săbiī și puște de soldați...
 Imi pare că simt āucē palpitele etății,
 Palpitele acele sunt imnul libertății...
 Ferice de acela ce 'n pieptuī le-a simțit,
 De și, la urma urmei, rēmāne pęcălit !
 Ai dreptul nu e vorba, afar'din pușcārie
 În toată libertatea de foame ca sē mori...
 Jurațiī m'achitarā făcēnd o nerozie,
 Noroc că sē arată cu minte une-orī !

Al. A. Macedon-ki.